

Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink:

Minden **Vasárnap délelőtt 9,45 órakor** Istentisztelet.

Minden **Csütörtökön este 17,30 órakor** Bibliaóra.

Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a gyermekekkel!

Testvéreink, akikért folyamatosan imádkozunk!

Makovei Jánosné, Flórika
Tripon Mihályné, Marika
(Kétegyháza)

Pap Jánosné, Mancika
(Sarkad)

Durkó Sándorné, Julika (Békés)
Nyári István és kedves felesége, Ilonka (Kiszombor)

A Méhkeréki Pünkösdi Gyülekezet 2010.

október 10-én Vasárnap
tartja Hálaadó Napját,
melyre szeretettel várnak
mindenkit

a gyülekezetünkben.

Az ünnepi alkalom
szolgálattelve: **Fábián Tamás testvérünk** lesz.

Októberben az időseket ünnepeljük!

Nem tudom ki választotta ki erre az ünnepelésre ezt a hónapot, de tudat alatt is kifejeztem vele azt a helyzetet, amibe az idős emberek belekényszerülnek.

Hideg, szeles, kellemetlen hónap az október. Bizony ilyen az idősök helyzete is az emberi társadalomban — minden hangzatos hízelgés, és látszat-megbecsülés ellenére. Most nagyon őszintén felteszem a kérdést magamnak — s ha engeded — neked is testvérem: Mit tettünk ma, tegnap, tegnapelőtt azért, hogy az „októberi hónap” legalább egy idős ember életében, egy kis időre májussá változzon.

Sokféleképpen lehet megöregedni. Magányosan, keserűen, reménytelenül, és még hosszan sorolhatnám ezt a módot. De lehet derűsen is! Ehhez kellene hozzásegíteni a környezetünkben élőket. Ha Jézussal együtt belépünk valaki életébe — az derűs lesz!

Kilenc dolog, amiért rendszeresen imádkozunk!

1. A Közösség vezetőiért, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoraért, **Fábián Tamás** testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattelveikért.
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezet lelkipásztoraért, **Németi Zsoltért**, kedves feleségéért **Izabellért** és kisgyerekeikért, **Sámuelért**.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, és **Pazdernyik Pál** testvérért, akit a gyülekezet lelkipásztorává választott.
7. A börtönmisszióért, **Hajnal László** testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István** testvérünk teljes felépüléséért.

„Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat...”

„**Mostan** bocsátod el, Uram, a te szolgádat, a te beszéded szerint, békességben: **Mert látták** az én szemeim a te üdvösségedet, **Amelyet** készítettél minden népeknek szeme láttára; **Világosságul** a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, az Izráelnek dicsőségére.” (Lukács 2, 29-32.)

Egy kitüntetett emberről akarok szót ejteni ebben a néhány sorban. Mégpedig olyan emberről, aki hűséges szolgája volt Istennek és elmenni készül e földi létből. Ebből arra következtetek — mert egyébként így nincs leírva az igében —, hogy idős ember volt. Különös módon kijelentést kapott Istentől a Szentlélek által, „...**hogy addig halált nem lát, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát.**” (Lukács 2, 26.) Isten Igéje szerint ennél sokkal több is történt. Ez az ajándék — a szülőkön kívül — senkinek a világon nem adatott meg. Őlébe vehette a világ Megváltóját, ölében tartva adhatott hálát a kapott ígéret beteljesedéseért.

Milyen fantasztikus dolog az, amikor valaki teljes meglepéssel elmondhatja: „**Mostan bocsátod el Uram, a Te szolgádat, a Te beszéded szerint, békességben.**” Ilyen módon élmény a halál.

Az öregedés és az öregség egyik legnagyobb problémája az, hogy egyre jobban érzékelteti: nem lehet kitérni a halál elől. Ha az embernek egyedül kell ezen az úton végigmennie, és nincs olyan Isten-élménye, amely után felszabadult lélekkel elmondhatja azt, amit az öreg Simeon, bizony félelmetes esemény számára a halál. Ezért olyan kín-keserves korszak az öregedés és az öregség sokak számára, még ha „aranykorúnak” is mondják udvariasan az emberek.

Szomorú, de úgy igaz, hogy sok hívő ember sem ismeri a „derűs öregkor” állapotát. Az öregedéssel járó körülményekben, a mindennapi szükségben, az emberek viszonyulásában és még sok minden másban látják ennek okát.

Bár az nem adatik meg ami Simeonnak —, hogy valaki ölébe vehesse Jézust—, de minden másként lehet, mert annál sokkal nagyobb lehetőséget kínál a kegyelmes Isten: „szívébe veheti” veheti az ember Őt. Aki pedig befogadja Őt, annak ezt mondja az Úr Jézus: „...**bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, és ő én velem.**” Így igazán „aranykorú” lehet az ember, akkor is ha megfogyatkozott az ereje, megkopott a szépsége és emberileg gyakran magányosnak tűnik. De nem az, mert Jézus azt ígérte: „**én telvelek vagyok minden napon a világ végezetéig.**” (Máté 28, 20.)